

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci pana Vojtěcha Švába *Sociodemografický a názorový profil postmoderního českého fanouška (Na příkladu SK Slavia Praha)*. Praha: Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, 2009, 156 s.-

Bakalářská práce pana Vojtěcha Švába je věnována, i vzhledem k nedávným široce medializovaným nepokojům na fotbalových stadionech, mimořádně aktuálnímu problému fanouškovství v postmoderní české společnosti. Student tento problém logicky zredukoval: předmětem jeho zájmu se stal sociodemografický a názorový profil fanouška jednoho z tradičních pražských fotbalových klubů. V souladu s vlivnou současnou odbornou literaturou (Crawford) si Šváb položil otázku, zda je fotbalové fanouškovství neokmenem.

Verifikaci této teorie provedl na datech získaných polostrukturovanými rozhovory, zúčastněným pozorováním, obsahovou analýzou internetových serverů a komparativní metodou. Vlastnímu výzkumu předřadil stručný nástin dějin klubu SK Slavia Praha a nástin vývoje a problémů moderního a postmoderního sportu (tato část byla vybudována jako kultivovaná kompilace). Účelový vzorek sestával z 11 respondentů a správně zahrnul všechny stupně a směry fanouškovské zainteresovanosti (při jeho představení mohl autor ještě těsněji propojit kritéria charakteristiky informátorů). Příkladně byly vybrány a aplikovány i zvolené metody, jakkoliv objasnění aplikace metody komparativní a typologické analýzy mohlo dostat v práci širší prostor. V terénu pracoval pan Šváb mimořádně angažovaně, s příkladným antropologickým citem pro celek i detail. Dokázal si získat důvěru všech respondentů, kteří pak podali spontánní a upřímné výpovědi.

Na základě interpretace různorodých dat Šváb skutečně přesvědčivě obhájil svou vstupní hypotézu. Ve vlastní analýze se přitom do značné míry pokusil vyrovnat s vlivnými zjištěními stávající sociologické literatury věnované sportu. Jeho rozbor byl v mnohém příkladný, jakkoliv lze samozřejmě studentovi – mladému badateli občas v interpretaci něco vytknout. Příkladná je např. část věnovaná cestám respondentů k jejich fanouškovství, respektive společenským impulsům na této cestě. Naopak v podkapitole Fanouškovství jako identita postrádám autorovu definici identity, její rozlišení na žitou, deklarovanou, vnucenou, rozvedení teorie o vzniku identity vyjednáváním s jinakostí, o mýtech jako součásti identity. Za zdařilé považuji zjištění o povaze chuligánů a ultras v české společnosti. Proč však autor z problému identity vydělil divácké emoce, případně plánované předávání fanouškovství v rodině? I přes tyto drobné výtky však analýzu materiálu hodnotím, stejně jako práci jako celek, jako zdařilou. Tvrdí-li však v závěrech Šváb, že diváci na „běžné“ tribuně mají vlastní rodinu a ukončené vzdělání, měl by tato zjištění ovšem dokumentovat.

Závěrem. Vojtěch Šváb předložil kvalitní původní a aktuální práci, která vznikla na základě jeho příkladného terénního výzkumu a seznámení se se současnou sociologií sportu. Přes malé nedomyšlenosti v interpretaci materiálu hodnotím jeho výkon známkou **výborně**.

V Praze 14. června 2009

doc. PhDr. Blanka SOUKUPOVÁ, CSc.